

REKOMENDACIJOS

KOMISIJA

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2008 m. gruodžio 19 d.

dėl apyvartinių eurų monetų nacionalinių pusių ir išleidimo bendrųjų gairių

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 8625)

(Tekstas autentiškas tik anglų, graikų, ispanų, italų, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, suomių, slovėnų, švedų ir vokiečių kalbomis)

(2009/23/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnį,

kadangi:

- (1) Pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį valstybės narės gali išleisti monetų, kurių emisijos apimtį patvirtina Europos centrinis bankas.
- (2) Laikydamosi Sutarties 106 straipsnio 2 dalies antro sakinio reikalavimų, 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 975/98 dėl apyvartinių eurų monetų nominalų ir techninių duomenų ⁽¹⁾ Taryba priėmė suderinimo priemones šioje srityje.
- (3) Pagal 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo ⁽²⁾ 11 straipsnį eurų ir centų monetos, atitinkančios nominalus ir techninius reikalavimus, turi teisėtą mokėjimo priemonės statusą visose „dalyvaujančiose valstybėse narėse“, kaip apibrėžiama minėtame reglamente.
- (4) Pagal bendrą dalyvaujančių valstybių narių praktiką apyvartinės eurų monetos, įskaitant apyvartinės progines monetas, turėtų būti išleidžiamos į apyvartą nominalia verte. Tačiau tai nereiškia, kad nedidelę visų išleistų monetų bendros vertės dalį sudarančios monetos negali būti parduotos didesne kaina, jei jos pagamintos ypatingos kokybės arba pateiktos specialioje pakuotėje.
- (5) Eurų monetos naudojamos ne tik jas išleidusioje valstybėje narėje, bet visoje euro zonoje ir netgi už jos ribų. Todėl eurų monetų nacionalinėje pusėje turėtų būti

aiškiai nurodyta jas išleidusi valstybė narė, kad suinteresuoti monetų naudotojai galėtų lengvai nustatyti, kuri valstybė jas išleido.

- (6) Eurų monetos turi bendrą europietišką pusę ir išskirtinę nacionalinę pusę. Bendrosiose europietiškosiose eurų monetų pusėse yra bendrosios valiutos pavadinimas ir monetos nominalas. Nacionalinėje pusėje neturėtų kartotis nei bendrosios valiutos pavadinimas, nei monetos nominalas.
- (7) Kiekviena dalyvaujanti valstybė narė pasirenka nacionalinės pusės dizainą, tačiau ji iš visų pusių turi juosti 12 Europos vėliavos žvaigždžių.
- (8) Keisdamos eurų monetų nacionalinę pusę valstybės narės turėtų laikytis bendrų taisyklių. Nacionalinėse paprastų apyvartinių eurų monetų pusėse naudojamas dizainas iš principo neturėtų būti keičiamas, išskyrus atvejus, kai pasikeičia monetoje nurodytas valstybės vadovas.
- (9) Proginės monetos yra ypatingos apyvartinės monetos, kuriose paprastas nacionalinis dizainas pakeičiamas kitokiu, skirtu tam tikram įvykiui paminėti. 2 eurų nominalo moneta yra labiausiai tinkama šiam tikslui, daugiausia dėl didelio monetos skersmens ir techninių savybių, kuriomis užtikrinama pakankama apsauga nuo padirbinėjimo.
- (10) Apyvartinės proginės eurų monetos turėtų būti išleidžiamos tik didelės nacionalinės arba europinės svarbos įvykiams paminėti, nes tokios monetos yra skirtos naudoti visoje euro zonoje. Mažiau svarbius įvykius geriau pažymėti išleidžiant kolekcinės eurų monetas, kurios nėra skirtos apyvartai ir kurios turi būti lengvai atskiriamos nuo apyvartinių eurų monetų. Proginės monetos, kurias kartu išleidžia visos dalyvaujančios valstybės narės, turėtų būti skirtos tik didžiausios europinės svarbos įvykiams.

⁽¹⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 6.⁽²⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

(11) Apribojimas, pagal kurį viena dalyvaujanti valstybė narė gali išleisti vieną proginę apyvartinę eurų monetą per metus, puikiai veikė, todėl ši tvarka turėtų išlikti kartu su papildoma galimybe visoms dalyvaujančioms valstybėms narėms kartu išleisti proginę apyvartinę eurų monetą. Be to, valstybės narės gali išleisti proginę apyvartinę eurų monetą tuo atveju, kai valstybės vadovo postas laikinai laisvas arba jį užima laikinai šias pareigas einantis asmuo.

(12) Būtina nustatyti tam tikrą apyvartinių proginų monetų kiekio ribą, siekiant užtikrinti, kad tokios monetos sudarytų tik mažą dalį visų apyvartoje esančių 2 eurų nominalo monetų. Tuo pačiu šios kiekio ribos turėtų sudaryti sąlygas išleisti pakankamą kiekį monetų, kad būtų užtikrinta veiksminga proginų monetų apyvarta.

(13) Kadangi eurų monetos cirkuliuoja visoje euro zonoje, jų nacionalinio dizaino ypatumai yra bendros svarbos reikalas. Monetas leidžiančios valstybės narės turėtų informuoti vienos kitas apie naujas nacionalines puses gerokai anksčiau iki planuojamos išleidimo datos. Tuo tikslu monetas leidžiančios valstybės narės turėtų persiųsti eurų monetų dizaino projektą Komisijai, kuri patikrins, ar tas dizainas atitinka šią rekomendaciją.

(14) Dėl šioje rekomendacijoje nustatomų gairių buvo konsultuotasi su valstybėmis narėmis, kad būtų atsižvelgta į kiekvienos jų skirtingą nacionalinę praktiką ir pageidavimus šioje srityje.

(15) Bendrija sudarė susitarimus dėl pinigų su Monako Kuni-gaiškystė, San Marino Respublika ir Vatikano Miesto Valstybe, kuriais joms leidžiama išleisti tam tikrą kiekį eurų monetų. Bendrosios gairės turėtų taip pat būti taikomos šių valstybių išleistoms apyvartinėms monetoms.

(16) Iki 2015 m. pabaigos turėtų būti parengta šios rekomendacijos peržiūra, siekiant nustatyti, ar būtina keisti gaires.

(17) Ši rekomendacija turėtų pakeisti 2003 m. rugsėjo 29 d. Komisijos rekomendaciją dėl apyvartinių eurų monetų nacionalinio averso dizaino pakeitimo⁽¹⁾ ir 2005 m. birželio 3 d. Komisijos rekomendaciją dėl apyvartinių euro monetų nacionalinių pusių bendrųjų gairių⁽²⁾,

REKOMENDUOJA:

1. Eurų monetų išleidimas į apyvartą

Apyvartinės eurų monetos turėtų būti išleidžiamos į apyvartą nominalia verte. Tai nereiškia, kad nedidelė dalis išleistų eurų monetų negali būti parduota didesne kaina, jei tai pagrįsta, pavyzdžiui, dėl specialios kokybės ar pakuotės.

2. Monetas išleidusios valstybės narės žymė

Visų nominalų apyvartinių eurų monetų nacionalinėse pusėse turėtų būti monetas išleidusios valstybės narės ženklas, t. y. tos valstybės narės pavadinimas arba jo santrumpa.

3. Valiutos pavadinimo ir nominalo nebuvimas

1. Apyvartinių eurų monetų nacionalinėje pusėje neturėtų būti dar kartą nurodomas monetos nominalas ar kokia nors jo dalis, taip pat neturėtų būti kartojamas bendrosios valiutos arba jos smulkesnių vienetų pavadinimas, nebent toks žymėjimas būtų reikalingas dėl kitokio raidyno naudojimo.

2. 2 eurų monetos briaunoje išpaustoje žymėje gali būti nominalo ženklas, su sąlyga, kad naudojami tik skaičius „2“ ir (arba) terminas „euro“.

4. Nacionalinės pusės dizainas

Apyvartinių eurų monetų nacionalinėje pusėje turėtų būti pavaizduotos 12 Europos žvaigždžių, juosiančių nacionalinį dizainą, įskaitant metų nuorodą bei monetą išleidusios valstybės narės pavadinimą. Europos žvaigždutės turėtų būti išdėstytos taip pat kaip ant Europos vėliavos.

5. Paprastų apyvartinių eurų monetų nacionalinių pusių pakeitimai

Nepažeidžiant 6 punkto, apyvartinių eurų ir centų monetų nacionalinės pusės dizainas neturėtų būti keičiamas, išskyrus atvejus, kai pasikeičia monetoje nurodytas valstybės vadovas. Tačiau monetas leidžiančioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atnaujinti eurų monetų dizainą su valstybės vadovo atvaizdu kas penkiolika metų, siekiant atsižvelgti į valstybės vadovo išvaizdos pokyčius. Monetas leidžiančioms valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama atnaujinti nacionalines eurų monetų puses, siekiant visiškai įgyvendinti šią rekomendaciją.

Tai, kad valstybės vadovo postas laikinai laisvas arba jį užima laikinai šias pareigas einantis asmuo, neturėtų suteikti teisės keisti paprastų apyvartinių eurų monetų nacionalines puses.

⁽¹⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 38.

⁽²⁾ OL L 186, 2005 7 18, p. 1.

6. Proginų apyvartinių eurų monetų išleidimas

1. Proginės apyvartinės eurų monetos, kurių nacionalinis dizainas skiriasi nuo paprastų apyvartinių eurų monetų, turėtų būti skirtos tik didelės nacionalinės ir europinės svarbos įvykiams paminėti. Proginės apyvartinės eurų monetos, bendrai išleidžiamos visų dalyvaujančių valstybių narių, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 974/98 1 straipsnyje (toliau – dalyvaujančios valstybės narės), turėtų būti skirtos tik didžiausiems europinės reikšmės įvykiams paminėti ir jų išleidimą turėtų patvirtinti Taryba.

2. Proginės apyvartinės eurų monetos turėtų būti išleidžiamos laikantis šių taisyklių:

a) viena monetą leidžianti valstybė narė gali išleisti vieną monetą per metus, išskyrus atvejus, kai:

i) progines apyvartines eurų monetas kartu išleidžia visos dalyvaujančios valstybės narės;

ii) galima proginė apyvartinė eurų moneta išleidžiama, kai valstybės vadovo postas laikinai laisvas arba jį užima laikinai šias pareigas einantis asmuo;

b) 2 eurų moneta tokiais atvejais turėtų būti vienintelio galimo nominalo moneta;

c) bendras kiekvienos emisijos į apyvartą išleistų monetų skaičius neturėtų viršyti aukštesnės iš šių dviejų ribų:

i) 0,1 % visų 2 eurų nominalo monetų, išleistų į apyvartą visų dalyvaujančių valstybių narių iki metų, buvusių prieš proginės monetos išleidimo metus, pradžios. Ši riba gali būti padidinta iki 2,0 % visų dalyvaujančių valstybių narių apyvartoje esančių 2 eurų nominalo monetų, jei minimas pasaulinis ar labai simboliškas įvykis – tokiu atveju monetą leidžianti valstybė narė kitus ketverius metus neturėtų išleisti kitos proginės apyvartinės monetos, taikydama didesnę ribą, ir turėtų išdėstyti priežastis, dėl kurių pasirinko didesnę ribą, pateikdama informaciją, kaip numatyta 7 punkte;

ii) 5,0 % visų 2 eurų nominalo monetų, išleistų į apyvartą tam tikros monetos leidžiančios valstybės narės iki metų, buvusių prieš proginės monetos išleidimo metus, pradžios;

d) proginų apyvartinių eurų monetų briaunoje išpausta žymė turėtų būti tokia pati kaip paprastų apyvartinių eurų monetų.

7. Informavimo tvarka ir būsimų pakeitimų skelbimas

Valstybės narės turėtų informuoti vienas kitas apie naujo nacionalinių eurų monetų pusių dizaino projektus, įskaitant žymes briaunoje, ir monetų tiražą prieš oficialiai patvirtindamos tokį dizainą. Tuo tikslu monetą leidžianti valstybė narė paprastai turėtų nusiųsti Komisijai naujo eurų monetų dizaino projektus ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius iki numatomos išleidimo dienos. Komisija turėtų patikrinti, kaip laikomasi šios rekomendacijos gairių, ir nedelsdama informuoti kitas valstybes nares per tinkamą Ekonomikos ir finansų komiteto pakomitetį. Jei Komisija mano, kad šios rekomendacijos gairių nesilaikoma, tinkamas Ekonomikos ir finansų komiteto pakomitetis turėtų nuspręsti, ar patvirtinti tokį dizainą.

Tinkamas Ekonomikos ir finansų komiteto pakomitetis turėtų patvirtinti visų dalyvaujančių valstybių bendrai išleistų proginų apyvartinių eurų monetų dizainą.

Visa svarbi informacija apie naują nacionalinio eurų monetų dizainą bus skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

8. Rekomenduojamos tvarkos taikymo sritis

Ši rekomendacija turėtų būti taikoma tik paprastų ir proginų apyvartinių eurų monetų nacionalinėms pusėms ir briaunoje išpaustoms žymėms. Ji neturėtų būti taikoma paprastų ir proginų apyvartinių eurų monetų nacionalinėms pusėms ir briaunoje išpaustoms žymėms, jei tos monetos pirma buvo išleistos arba patvirtintos pagal sutartą informavimo tvarką prieš priimant šią rekomendaciją.

9. Ankstesnių rekomendacijų panaikinimas

Rekomendacijos 2003/734/EB ir 2005/491/EB panaikinamos.

10. Adresatai

Ši rekomendacija skirta visoms dalyvaujančioms valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Komisijos narys
